حرف روز

آلکنو: برای تفریح به لیگ ملت‌ها نمی‌رویم

به جوان‌ها فرصت خودنمایی می‌دهم

ولادیمیر آلکنو، سرمربی تیم ملی والیبال که از ۲۹ فروردین ماه با حضور در ایران اردوی تیم ملی را زیر نظر گرفته، می‌گوید: «آمدن به ایران و چهارمین حضورم در المپیک با تیم ملی والیبال این کشور، برایم افتخار است.»

سرمربی تیم ملی والیبال ایران اشاره‌ای به شرایط آماده‌سازی تیم ملی دارد و می‌گوید: «تمام امکانات لازم برای تمرین مؤثر و خوب مهیاست اما در جریان برگزاری لیگ ملت‌های والیبال در ایتالیاست که متوجه می‌شویم تمرینات و اردوهایمان تا چه اندازه در جهت آمادگی برای حضوری موفق در المپیک توکیو، مؤثر بوده است.»

او درباره دیدارهای تدارکاتی تیم ملی در مسیر المپیک نیز توضیحاتی می‌دهد: «در جریان دیداری که با داورزنی داشتم، لیگ ملت‌ها (VNL) به عنوان تورنمنتی تدارکاتی برای آمادگی جهت حضور در المپیک در نظر گرفته شد. در این دیدار به داورزنی گفتم در VNL می‌توانیم دو هدف داشته باشیم. نخست اینکه به عنوان یک تورنمنت تدارکاتی جهت آمادگی برای حضور در المپیک به آن نگاه کنیم. دیگر اینکه به دنبال نتیجه گرفتن در این رقابت‌ها باشیم. اگر برای نتیجه گرفتن راهی لیگ ملت‌ها شویم، زمان کمی برای آماده‌سازی بازیکنان جوان داریم و به همین دلیل بازیکنان باتجربه تیم برای رقم زدن نتیجه، فشار زیادی را متحمل می‌شوند. این کار ریسک مصدومیت بازیکنان را بالا می‌برد ولی درعوض به نتیجه خواهیم رسید اما اگر قصد داریم از لیگ ملت‌ها به عنوان سکویی جهت آمادگی در المپیک استفاده کنیم، باید در برخی از بازی‌ها چشم‌مان را روی نتیجه ببندیم و بازیکنان جوان را به زمین بفرستیم؛ البته ما در این رقابت‌ها ترکیبی از بازیکنان جوان و باتجربه در زمین خواهیم داشت. در مجموع با هر هدفی که راهی ایتالیا شویم، قطعاً برای استراحت و تفریح به لیگ ملت‌ها نمی‌رویم.»

او ادامه می‌دهد: «از طرفی برایم مهم است که در جریان VNL به بازیکنان جوان فرصت خودنمایی بدهم و آنها را در عرصه عمل محک بزنم چون در نهایت همین بازیکنان جوان هستند که در آینده و بعد از رفتن من، می‌توانند به تیم ملی والیبال ایران کمک کنند. بازیکنان جوان با انگیزه بسیار بالایی تمرین می‌کنند و این اتفاق در گوشه ذهنم هست و اثر آن هیچ‌وقت پاک نخواهد شد اما نباید فراموش کنیم که قوی‌ترین و آماده‌ترین بازیکنان به المپیک می‌روند.»

آلکنو وقتی با سؤالی درباره شناختش از بازیکنان ایران مواجه می‌شود، می‌گوید: «چند بازیکن را از قبل می‌شناختم. شناخت کافی از لژیونرهای ایرانی شاغل در اروپا دارم. دو، سه بازیکن جوان را زیر نظر گرفته‌ام. هم در آینده و هم در حال حاضر به کمک آنها در تیم ملی نیاز دارم و روی آنها حساب می‌کنم؛ البته نیاز به زمان بیشتری دارم تا به شناخت کامل از بازیکنان تیم ملی ایران برسم.»

سرمربی تیم ملی والیبال درباره سختگیری زیادی که در جریان لیگ ملت‌های والیبال می‌شود، می‌گوید: «با توجه به شیوع کرونا در جهان و برگزاری لیگ ملت‌ها به صورت فشرده، در جریان این رقابت‌ها در حباب (شرایط قرنطینه‌ای مشابه المپیک) خواهیم بود. در ایتالیا هر دو روز یک بار باید تست PCR بدهیم. محل اقامت تیم‌ها کاملاً قرنطینه است و هیچ فردی حق خروج از آن را ندارد. اگر کسی از قرنطینه خارج شود، دیگر حق برگشت ندارد. اگر بازیکنی حتی به دلیل مصدومیت از محوطه حباب خارج شود، دیگر نمی‌تواند برگردد. حتی شنیده‌ام تمام تیم‌های حاضر در لیگ ملت‌ها حق استفاده از سفارشات تلفنی و اینترنتی را هم ندارند. باید شرایط قرنطینه رقابت‌ها را پذیرفت و به لحاظ ذهنی و روانی خود را آماده حضور در این رقابت‌ها کرد.»

سوژه

ناکامی دختر فوق سنگین ایران در ازبکستان

شکسته شدن رکوردهای جهان در وزن یوسفی

ایران ورزشی- فاطمه یوسفی دختر فوق سنگین ایران در مسابقات وزنه‌برداری قهرمانی آسیا در حالی که نخستین حضور رسمی خود در مسابقات بین‌المللی و آسیایی را در بخش زنان تجربه می‌کرد نتوانست جایگاهی بهتر از هفتمی را در گروه A مسابقات دسته ۸۷+ کیلوگرم زنان به خود اختصاص دهد.

در آخرین روز از مسابقات وزنه‌برداری قهرمانی آسیا، رقابت دسته فوق سنگین زنان (۸۷+ کیلوگرم) برگزار شد و تیم ملی ایران برای اولین مرتبه در این دسته وزنی یک نماینده داشت. فاطمه یوسفی در اولین رقابت بین‌المللی خود، رکورد ۸۷ کیلوگرم یکضرب، ۱۲۱ کیلوگرم دوضرب و مجموع ۲۰۸ کیلوگرم را در دسته فوق سنگین قهرمانی زنان آسیا به ثبت رساند و در جایگاه هفتم آسیا قرار گرفت. هفت وزنه‌بردار در این دسته شرکت کردند که یوسفی با توجه به نداشتن تجربه و رکوردهای پایین در این دسته وزنی جایگاهی بهتر از رتبه هفتمی را نتوانست به خود اختصاص دهد.

یوسفی در اولین حرکت یکضرب، ۸۲ کیلوگرم را از پشت سر انداخت. پس از آن در حالی که برای حضور مجدد روی تخته آماده می‌شد، النازباجلانی دیگر ملی‌پوش ایران سعی می‌کرد او را آرام کند و به یوسفی گفت که فکر کن در تمرین هستی و روی استیج هم اتفاق خاصی قرار نیست برایت رخ دهد، زیرا این دختر جوان چون اولین تجربه بین‌المللی خود را سپری می‌کرد استرس گرفته بود و نمی‌توانست عملکرد فنی خود را به درستی روی تخته مسابقه پیاده کند.

یوسفی در دومین حرکت، ۸۲ کیلوگرم را مهار کرد. او در حرکت سوم نیز ۸۷ کیلوگرم را بالای سر برد و به کار خود در یکضرب پایان داد.

دختر ملی‌پوش کشورمان در دسته ۸۷+ کیلوگرم در اولین حرکت دوضرب ۱۱۰ کیلوگرم را مهار کرد. او در حرکت دوم ۱۱۹ کیلوگرم را بالای سر برد و داوران سه چراغ سفید به او دادند اما هیأت ژوری وزنه او را نپذیرفت و چراغ قرمز داد.

اکبر خورشیدی مشاور فنی تیم ملی زنان ایران کارت چلنج داد تا هیأت ژوری دوباره حرکت یوسفی را بررسی کند اما باز هم هیأت ژوری همان رأی قبلی را داد و وزنه قبول نشد.

کادر فنی برای حرکت سوم، وزنه او را به ۱۲۱ کیلوگرم افزایش داد و دختر ملی‌پوش ایران این وزنه را بالای سر برد. او با مجموع ۲۰۸ کیلوگرم به کار خود پایان داد.

وزنه‌بردار چین با مهار وزنه ۱۴۸ کیلوگرم یکضرب و ۱۸۷ کیلوگرم دوضرب رکورد یک ضرب و دو ضرب جهان را هر کدام یک کیلوگرم و رکورد مجموع جهان را سه کیلوگرم افزایش داد. پیش از این رکورد فوق سنگین جهان ۱۴۷ کیلوگرم یکضرب، ۱۸۶ کیلوگرم دوضرب و مجموع ۳۳۲ کیلوگرم بود.

ون ون لی از چین با رکورد ۱۴۸ کیلوگرم یکضرب، ۱۸۷ کیلوگرم دوضرب و مجموع ۳۳۵ کیلوگرم صاحب سه نشان طلای این دسته وزنی شد.

یونگ سان از کره جنوبی با رکورد ۱۲۰ کیلوگرم یکضرب، ۱۵۹ کیلوگرم دوضرب و مجموع ۲۷۹ کیلوگرم ۳ مدال نقره گرفت و نهایتاً آیزادا موپتیلدا از قزاقستان با رکورد ۱۱۸ کیلوگرم یکضرب، ۱۵۱ کیلوگرم دوضرب و مجموع ۲۶۹ کیلوگرم صاحب ۳ نشان برنز این دوره از پیکارها شد.

حاشیه‌نگاری از اولین قهرمانی تاریخ بسکتبال برای گرگانی‌ها

از منطق محض تا جنون امید

منبع: سایت فدراسیون بسکتبال

گزارش

محسن آجرلو @mosenajorloo

رقابت‌های این فصل لیگ برتر بسکتبال هم تمام شد. آن هم در یک شب عجیب و غریب که تا سال‌ها در خاطر بسکتبالی‌ها خواهد ماند. تا سال‌های سال، فینال لیگ ۱۴۰۰ با پرتاب ثانیه آخر پری پتی از زمین خودی و سه امتیازی معجزه‌آسای اویاد خواهد شد. پرتابی که شاید آنقدر بزرگ و رویایی بود تا تمام اتفاق‌های زشت و زیبای رقابت چهارم مهرام - شهرداری گرگان را در خود حل کند و همه چیز را تحت تأثیر خود قرار دهد.

***

روی تصویر تلویزیونی تنها یک ثانیه مانده بود به پایان بازی چهارم مهرام و گرگان. در واقع اما زمان دقیق باقی مانده چیزی کمتر از یک ثانیه و ضریبی از دهم ثانیه بود! متین جلالیان پشت پرتاب پنالتی، یکی از مهم‌ترین پرتاب‌های دوران بازی‌اش را تجربه می‌کرد. اولی را که به سبد انداخت، اختلاف به ۲ رسید و شاید خیلی‌ها معتقد بودند که باید پرتاب دوم را به سبد یا حلقه بزنند تا دیگر زمانی برای پرتاب حریف باقی نماند. از روی نیمکت هم با تجربه‌ها همین را از او خواستند اما دستور سرمربی چیز دیگری بود. رفتاری کاملاً منطقی. اینکه باید توپ را گل کند تا اختلاف به عدد ۳ برسد و امکان برد حریف وجود نداشته باشد! همین اتفاق هم افتاد و پرتاب دوم جلالیان وارد سبد شد.

اختلاف به عدد ۳ رسید. چند دهم ثانیه مانده به پایان بازی و هیچ منطقی اندک امیدی به دل راه نمی‌دهد. گزار شگر دراز بازی پنجم و برگزاری آن صحبت می‌کند و جمله بعدی توی ذهنش شاید تشکر بابت تماشای مسابقه و زمان رقابت بعدی است. دو خارجی گرگان اما طور دیگری فکر می‌کنند. یکی بازی را آغاز می‌کند و دیگری هم چند متری جلوتر ایستاده. توپ را که می‌گیرد، بلافاصله رها می‌کند. چیزی است شبیه به همه شوت‌های بی‌هدفی که در پایان بازی‌ها زده می‌شود. این بار اما فرق می‌کند. می‌شود امید جنون‌وار پری پتی را در زمان دریافت و رها کردن توپ با تمام وجود را حس کرد. امید عجیبی که توپ را چند متری مانده به نیمه زمین دریافت کرد و درست تا درون حلقه مهرام هدایت کرد.

***

در مقیاس یک بازی چهل دقیقه‌ای بسکتبال - آن هم بین دو تیمی که اینقدر نزدیک و برابر بازی کردند - ثانیه‌ها و حتی کسری از آن تأثیرگذار است. ثانیه‌هایی که همیشه هم قرار نیست در آخر بازی اتفاق بیفتد و حتی به گل‌ها ربط داشته باشد. گرفتن تصمیم در مغز انسان حتی از صدم ثانیه هم کمتر اتفاق می‌افتد، تصمیمی که به عنوان مثال در همین بازی صمد وکامرانی را پنج خطایی کرد یا از مغز علی آرزومندی بیرون آمد تا دستور گل کردن توپ را به متین جلالیان بدهد. همه این تصمیم‌ها در صدم ثانیه و حتی کمتر گرفته شده و به تعیین کننده‌ترین‌ها در نتیجه این بازی تبدیل شده است.

همه این تصمیم‌ها می‌توانست گرفته شود یا نشود. صمد می‌توانست پنج فوله نشود و در زمان پرتاب پنالتی کنار متین جلالیان باشد و مجبایش کند تا توپ دوم را به دروبد و برگردد اما نبود. نبود تافریادهایش از روی نیمکت جدی گرفته نشده یا به دستور سرمربی ترجیح داده نشود. یا حتی همین پری پتی. قطعاً عقلش می‌گفت که زمان مانده روی تابلو اجازه حتی یک پرتاب فوق سریع را هم نمی‌دهد اما تصمیم گرفت شانسش را امتحان کند. جنس تصمیم او با همه تصمیم‌های قبلی فرق داشت.

همه تصمیم‌های قبلی انتخابی بودند بین درست و غلط. داور و سرمربی مهرام به عقیده خود درست‌ترین تصمیم را گرفتند اما پتی تنها یک انتخاب داشت. درست و غلطی هم در کار نبود. بازی داشت به رقابت پنجم کشیده می‌شد و هیچ بعید نبود سه فصل تلاشش برای رسیدن به قهرمانی در ایران بی‌ثمر بماند. او شاید بیشتر از هر کس دیگری برای این قهرمانی له له می‌زد و در نهایت هم پرتاب خود او بود که همه چیز را عوض کرد.

***

در مقیاس بزرگ‌تر، در ابعادی شبیه به زندگی، گاهی باید یک ماه، یک سال و حتی کمی بیشتر تلاش کنی. تلاش همراه با امید تا لحظه آخر. آنجا شاید دستی از آسمان بیاید و توپ رها شده‌ات از روی امید را وارد سبد کند.

عمر بسکتبال گرگان و حضورش در لیگ ایران چیزی است به اندازه عمر یک انسان میانسال. کسی که بیش از پنجاه سال منتظر مانده تا بالاخره زندگی‌اش ثمر بدهد و یک بار هم که شده به یک موفقیت بزرگ برسد.

سال‌ها آزمون و خطا و اصرار بیش از اندازه بر روی بازیکن و کادر بومی نگذاشت تا گرگانی‌ها طی یکی دو دهه اخیر به موفقیت قابل اعتنایی برسند. اشتباهی که به آن پی بردند اما باز هم سه سال طول کشید تا از همین راه درست هم بتوانند به قهرمانی برسند.

برای یک عمر پنجاه ساله، سه سال تلاش، هزینه و سعی مستمر لازم بود تا بسکتبال گرگان برای اولین بار در تاریخ خود، به عنوان قهرمانی لیگ ایران برسد و شهر عاشقان بسکتبال را به آرزوی دیرینه خود برساند.

قلعه عقاب‌ها حالا یک عقاب طلایی هم در خود دارد که نشان قهرمانی در لیگ ۱۴۰۰ است. قهرمانی که ثمره یک تلاش سه ساله و یک شوت چند دهم ثانیه‌ای است!

تیم ملی وزنه‌برداری؛ ناکام در کسب سهمیه و سکو

علی داودی قوی‌ترین مرد آسیا

گزارش

رضا عباسپور @rez7462

پرونده رقابت‌های وزنه‌برداری قهرمانی آسیا با برتری علی داودی ستاره جوان و پرامید کشورمان بر رقبای فوق سنگین آسیایی خود در مسابقه گروه A دسته ۱۰۹+ کیلوگرم بسته شد. عنوان قهرمانی که البته خیلی داودی را در ازبکستان با دردسر و مشکل خاصی مواجه نکرد، زیرا در این دسته به جز علی داودی، من اسد سوریه‌ای، موراکامی ژاپنی و تویچیف ترکمنستانی رقیب جدی دیگری سر راه قهرمانی داودی قرار نداشت. اتفاقاً همین نفرات هم به قدری رکوردهای ناامیدکننده‌ای در دسته فوق سنگین داشتند که به هیچ وجه نمی‌توانستند مانعی سر راه پسر آینده‌دار و امید مدال‌آوری وزنه‌برداری ایران در دسته فوق سنگین بازی‌های المپیک ۲۰۲۱ توکیو باشند.

طلای یکضرب با ۱۹۶ کیلوگرم

در آخرین روز مسابقات وزنه‌برداری قهرمانی آسیا، رقابت دسته فوق سنگین مردان (۱۰۹+ کیلوگرم) در همان زمانی که اعلام شده بود طبق برنامه‌ریزی اژیک‌ها در تاشکند برگزار شد. رقابتی که ما در آن علی داودی را داشتیم. نماینده شایسته، آتیه‌دار و امید اصلی کاروان وزنه‌برداری ایران در بازی‌های المپیک ۲۰۲۱ توکیو برای کسب مدال و سکویی ارزشمند. داودی البته در این دسته وزنی اگرچه قبل از اعزام به ازبکستان اندکی آسیب دیده بود و خیلی شرایط ایده‌آلی برای وزنه زدن در این دوره از مسابقات نداشت اما چون هم‌اکنون در قاره آسیا رقیب جدی ندارد که در میدان مسابقه به پر و پای او بپیچد، در اوج جوانی به رکوردهایی رسیده که یک سر و گردن رکوردهایش از رکوردهای وزنه‌برداران فوق سنگین آسیایی بالاتر است. به همین دلیل طبق جدول استارت لیست از قبل هم پیش‌بینی می‌شد که داودی بتواند در رقابت دسته فوق سنگین و در روز اختتامیه مسابقات قهرمان بلامنازع دسته فوق سنگین لقب بگیرد. علی داودی با شروع رقابت یکضرب دسته فوق سنگین برای ایران روی تخته رفت و در حالی که در انتخاب اول و دوم خود موفق شد وزنه‌های ۱۹۲ و ۱۹۶ کیلوگرم را بالای سر مهار کند به رغم حمله به وزنه ۲۰۰ کیلوگرمی نتوانست این وزنه را که خیلی هم برای او سنگین نبود مهار کند. به همین دلیل او با همان وزنه ۱۹۶ کیلوگرم به کار خود پایان داد تا طلای این حرکت بدون دردسر به او برسد. نوع و نحوه پشت وزنه قرار گرفتن داودی بیانگر این بود که او به واسطه همان آسیب‌دیدگی که قبل اعزام داشته است خیلی سرحال نیست و مثل همیشه باروحیه روی تخته حاضر نمی‌شود اما به واسطه خیال راحت او از نداشتن رقیب جدی، داودی با کسب طلای یکضرب برای آماده شدن و شروع حرکات دوضرب پشت صحنه رفت.

در این حرکت بعد از علی داودی به ترتیب «من اسد» وزنه‌بردار سوریه‌ای با مهار وزنه ۱۹۵ کیلوگرم و موراکامی وزنه‌بردار فوق سنگین ژاپن با ثبت وزنه ۱۸۹ کیلوگرم عناوین دوم و سوم و مدال‌های نقره و برنز آسیا دریکضرب را به خود اختصاص دادند.

ضرب طلای دوضرب و مجموع با زانودرد

قطعاً اگر زانودرد نفس علی داودی ستاره جوان و ملی‌پوش کشورمان را در آوردگاه آسیایی ازبکستان نمی‌گرفت، داودی می‌توانست همینجا برای غول‌های مدعی المپیک ۲۰۲۱ توکیو خط و نشان جدی بکشد اما مصدومیت زانو که قبل از اعزام به تاشکند در رکوردگیری تیم ملی برای این جوان پایتخت‌نشین رخ داده بود موجب شد تا داودی نتواند آنطور که خود او از بدنش توقع داشت مخصوصاً در حرکت دوضرب عملکرد ایده‌آلی از نظر رکوردی داشته باشد. داودی در حرکت دوضرب ابتدا با مهار وزنه ۲۳۳ کیلوگرم جایگاه و نامش را در جدول رده‌بندی مدالی این وزن تثبیت کرد تا هم در حرکت دوضرب و هم مجموع عنوان قهرمانی‌اش را در این رقابت‌ها مسجل کند. داودی که در حرکت دوضرب فقط با «من اسد» سوریه‌ای رقابت داشت، در دومین حرکت خود و در شرایطی که اسد وزنه ۲۳۸ کیلوگرمی را در حرکت سومش مهار کرده بود، پشت وزنه ۲۳۹ کیلوگرمی رفت و با مهار خوب این وزنه هم مدال طلای دوضرب و هم نشان ارزشمند طلای مجموع و عنوان قوی‌ترین وزنه‌بردار قاره آسیا که دست خودش بود را بار دیگر تثبیت کرد. ملی‌پوش پرامید و جوان فوق سنگین کشورمان در حالی که هر سه مدال طلای این دسته وزنی را از آن خود کرده بود و نیازی به ثبت سومین حرکت خود در این دوره از رقابت‌ها نداشت، از سرمربی تیم خواست تا برای حرکت سوم او وزنه ۲۴۵ کیلوگرم را انتخاب کند. داودی اگرچه این وزنه را روی سینه کشید اما درد زانو به او اجازه نداد کارش را با بلند شدن و قیچی این وزنه تکمیل کند. بنابراین او با همان وزنه ۲۳۹ کیلوگرمی به کار خود در این حرکت خاتمه داد.

علی داودی از ایران در پایان رقابت دسته فوق سنگین با ثبت رکورد ۱۹۶ یکضرب، ۲۳۹ دوضرب و مجموع ۴۳۵ کیلوگرم صاحب سکوی قهرمانی و عنوان قوی‌ترین مرد قاره آسیا همچنین ۳ نشان ارزشمند طلای این دسته وزنی شد. پس از داودی به ترتیب «من اسد» از سوریه و «موراکامی» از ژاپن با ثبت مجموع ۴۳۳ و ۴۱۵ کیلوگرم عناوین نایب قهرمانی و سومی دسته ۱۰۹+ کیلوگرم را به خود اختصاص دادند.

ناکام در کسب سکو و سهمیه المپیک!

پرونده رقابت‌های وزنه‌برداری قهرمانی آسیا در تاشکند ازبکستان (گزینشی بازی‌های المپیک ۲۰۲۱ توکیو) در شرایطی بسته شد که تیم ملی ایران در هر دو حوزه فنی و مدیریتی وزنه‌برداری نتوانست از جایگاه ویژه وزنه‌برداری ایران در قاره آسیا دفاع کند. در بخش فنی کادر فنی علاوه بر ناتوانی در جمع کردن تیمی یکدست، بدون حاشیه و آسیب‌دیده درست مثل مسابقات جهانی ۲۰۱۹ تایلند؛ نتوانست اهداف خود را برای رسیدن به ۲ هدف اصلی یعنی ابتدا تثبیت سهمیه المپیک توکیو و همچنین کسب سکوی تیمی در قاره آسیا را به نتیجه برساند. به همین دلیل کاروان وزنه‌برداری ایران در هر دو بخش (سهمیه و سکوی تیمی) ناکام بزرگ این دوره از رقابت‌ها در تاشکند ازبکستان لقب گرفت. تیم ملی ایران در پایان مسابقات قهرمانی بزرگسالان آسیا در بخش مردان پس از تیم‌های قزاقستان ۶۵۷ امتیاز، ازبکستان ۶۴۵ امتیاز و چین ۶۳۸ امتیاز با امتیاز ۶۰۰ نتوانست جایگاهی بهتر از چهارمی آسیا را به خود اختصاص دهد. پسرفت و عقبگردی که در اغلب اوزان برای ما به جز حسرت مدال آسیایی و آسیب‌دیدگی آینده‌سازان وزنه‌برداری ایران عایدی نداشت. در بخش زنان هم شرایط بدتر از مردان بود، زیرا با انتخاب وزنه‌های غلط، ثبت رکوردهای ورودی غیرواقعی و نداشتن یک کادر فنی توانمند در این بخش نیز گوی و میدان را به رقبای آسیایی واگذار کردیم. در حالی که می‌توانستیم در این دوره از مسابقات در دسته ۸۱ کیلوگرم زنان توسط سیده الهام حسینی صاحب نخستین مدال تاریخی زنان در رشته وزنه‌برداری شویم، به خاطر همین نواقص مدالمان را دودستی تقدیم رقبا کردیم. درکل آوردگاه آسیایی تاشکند برای سیستم مدیریتی و فنی وزنه‌برداری قبل از حضور در المپیک درس و تلنگر جدی بود. تلنگری که اگر بلافاصله پس از بازگشت به کشور فکری اساسی برای ایجاد تغییراتی بنیادی و ریشه‌ای در بخش فنی و مدیریتی این رشته ورزشی نشود، بی‌شک بزودی شرایطی به مراتب بحرانی‌تر و ناکامی تلخ‌تر و سنگین‌تر از تاشکند را در میادین آتی تجربه خواهیم کرد.

اگر زانودرد نفس علی داودی ستاره جوان و ملی‌پوش کشورمان را در آوردگاه آسیایی ازبکستان نمی‌گرفت، داودی می‌توانست همینجا برای غول‌های مدعی المپیک ۲۰۲۱ توکیو خط و نشان جدی بکشد

مصاحبه و خبر

کار سخت تکواندوی زنان برای کسب سهمیه توکیو

کمرانی: بهترین‌های دنیا در آسیا هستند

تیم ملی تکواندوی زنان ۲ نماینده در اوزان ۴۹- و ۵۷- کیلوگرم در رقابت‌های آسیایی کسب سهمیه المپیک دارد تا بتواند تعداد ورزشکاران تکواندوکار در المپیک را افزایش دهد. البته به نظر، این دو نماینده ایران کار سختی برای گرفتن سهمیه دارند، ضمن اینکه انتخاب نفرات اعزامی هم به مسابقات با حواشی زیادی روبه‌رو شده است.

تیم ملی تکواندوی زنان در اوزان یک و دو (۴۹- و ۵۷- کیلوگرم) ورزشکار به رقابت‌های کسب سهمیه المپیک در اردن اعزام می‌کند اما هفته آینده قرار است اسامی این دو ورزشکار قطعی اعلام شود. در وزن اول مهلا مومن‌زاده و غزل سلطانی و در وزن دوم ناهید کیانی و یلدا ولی‌نژاد نفراتی هستند که شانس حضور در این مسابقات را دارند و از بین آنها دو نفر انتخاب می‌شوند.

این در حالی است که به نظر می‌رسد زهرا پوراسماعیل که در وزن هشتم رقابت‌های ترکیه هم به مدال طلا رسیده بود انتخاب شود اما ظاهراً تصمیم کادر فنی به نظر چیز دیگری است و قصد دارد در اوزان اول و دوم نفرات مورد نظر خود را انتخاب کند.

مهرو کمرانی سرمربی تیم ملی تکواندوی زنان ایران درباره خروج زهرا پوراسماعیل تکواندوکار وزن هشتم از اردوی تیم ملی و اینکه چرا او با وجود کسب مدال طلا در تورنمنت ترکیه عازم رقابت‌های کسب سهمیه نمی‌شود، گفت: «قصد داشتیم پوراسماعیل را در تورنمنت ترکیه محک بزنیم اما متأسفانه حریفان اصلی او از ازبکستان، اردن و قزاقستان به ترکیه نیامدند. حریف ازبک پیش از این ۲ مرتبه با پوراسماعیل مبارزه کرده بود که هر ۲ بار به برتری رسیده بود. اردنی‌ها نیز تصمیم‌شان مبنی بر اینکه در کدام اوزان می‌خواهند نماینده به مسابقات کسب سهمیه بفرستند را اعلام نکرده‌اند. درست است که پوراسماعیل در ترکیه به مدال طلا رسید و نمایش خوبی داشت اما هدف ما این بود که او در مبارزه با یک یا دو تکواندوکار برتر آسیا محک جدی بخورد ولی نمی‌دانم چرا این بار نیز قسمت نشد. او سنی ندارد و از آینده درخشانی برخوردار است. قطعاً کادرفنی توجه جدی به نفراتی مثل پوراسماعیل دارد و ما موظف هستیم از تمام سرمایه‌های‌مان به خوبی محافظت کنیم.»

کمرانی با اشاره به سطح مسابقات، پیش‌بینی از کسب سهمیه المپیک در این رقابت‌ها را سخت و دشوار دانست: «واقعاً کار سختی داریم. نفراتی که از آسیا هنوز نتوانسته‌اند سهمیه المپیک بگیرند، در رده‌های ۱۰، ۱۱ رنکینگ هستند و حتی کسانی که سهمیه گرفته‌اند را در بعضی مبارزات نیز پیش از این شکست داده‌اند اما با بدشانسی هنوز موفق نشده‌اند به سهمیه المپیک برسند. در بخش زنان نفرات خوب دنیا اکثراً در آسیا هستند در حالی که ۴ سال پیش برعکس بود و نفرات خوب بیشتر در اروپا بودند. در این رقابت‌ها نفرات فینالیست به سهمیه المپیک می‌رسند و نمایندگان ما قطعاً برای رسیدن به فینال حداقل با یک تکواندوکار سطح بالا باید مبارزه کنند.»

مشخص شدن تاریخ برگزاری ۳ رویداد بین‌المللی تکواندو

ایران شهریور ماه میزبان جام باشگاه‌های آسیا

دهمین دوره جام باشگاه‌های آسیا، سی و یکمین دوره مسابقات جام فجر و سومین دوره رقابت‌های آزاد آسیایی طی روزهای ۲۴ تا ۳۱ شهریورماه به میزبانی ایران برگزار می‌شود. سال ۱۳۹۸ و در جلسه شورای اجرایی که با حضور سید محمد پولادگر نایب رئیس اتحادیه تکواندو آسیا و رئیس فدراسیون تکواندوی ایران برگزار شد، فدراسیون تکواندوی ایران موفق شد میزبانی سومین دوره مسابقات آزاد آسیایی (G1) و دهمین دوره رقابت‌های تکواندوی جام باشگاه‌های آسیا (G1) در سال ۲۰۲۰ را با تصویب شورای اجرایی کنسول اتحادیه آسیا کسب کند که با توجه به همه‌گیری ویروس کرونا، رقابت‌ها در این سال به تعویق افتاد. با پیگیری‌های صورت گرفته از سوی فدراسیون تکواندوی کشورمان، تاریخ این رقابت‌ها در تقویم فدراسیون جهانی تکواندو اعلام شده است.

براساس تقویم اعلامی، دهمین دوره جام باشگاه‌های آسیا (G1) روز ۲۴ شهریورماه، سی و یکمین دوره مسابقات جام فجر (G1) طی روزهای ۲۵ تا ۲۷ شهریورماه و سومین دوره رقابت‌های آزاد آسیا (G1) روزهای ۲۸ تا ۳۱ شهریورماه به میزبانی کشورمان برگزار می‌شود. این رقابت‌ها G1 است و به نفرات اول تا سوم به ترتیب ۱۰، ۶ و ۳/۶۰ امتیاز تعلق می‌گیرد.